

Innehåll

1 Sammanfattning	3
2 Lagtext	5
2.1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	5
2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) ..	10
2.3 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	12
3 Bakgrund	15
3.1 Riksskatteverkets framställning	15
3.2 Bolagsplundring.....	16
3.2.1 Riksåklagarens rapport	16
3.2.2 Bulvanutredningen och Aktiebolagskommittén.....	18
3.2.3 Stopplagstiftning mot skalbolagshandel	19
4 Överväganden och förslag	25
5 Författningskommentar	31
5.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) .	31
5.2 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	34
5.3 Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	34

1 Sammanfattning

I promemorian föreslås en stoppregel mot skalbolagstransaktioner. Innebörden av regeln är att den som säljer skalbolagsandelar skall ta upp kapitalvinsten som inkomst av näringsverksamhet. Säljaren blir inte beskattad om skalbolaget har betalat de skatter som belöper sig på bolaget vid avyttringstidpunkten. Riksskatteverket skall kunna ge dispens.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) dels att 3 kap. 19 §, 13 kap. 5 § och 50 kap. 7–8 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det skall införas en ny paragraf, 57 kap. 12a §, av följande lydelse,

dels det skall införas ett nytt kapitel, 49 a kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

19 §

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för kapitalvinst på sådana tillgångar och förpliktelser som avses i andra stycket, om han vid något tillfälle under det kalenderår då avyttringen sker eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Skattskyldigheten gäller också belopp som motsvarar en kapitalvinst och som enligt 51 kap. 3 och 4 §§ skall tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.

Skattskyldigheten enligt första stycket omfattar

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för kapitalvinst på sådana tillgångar och förpliktelser som avses i andra stycket, om han vid något tillfälle under det kalenderår då avyttringen sker eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Skattskyldigheten gäller också belopp som motsvarar en kapitalvinst och som enligt 49 a kap. 6 § och 51 kap. 3 och 4 §§ skall tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.

1. andelar i svenska aktiebolag, svenska handelsbolag och svenska ekonomiska föreningar med undantag för andelar i privatbostadsföretag,
2. konvertibla skuldebrev och konvertibla vinstandelsbevis som getts ut av svenska aktiebolag,
3. köp- och teckningsoptioner som utfärdats i förening med skuldebrev av svenska aktiebolag, och
4. terminer och optioner som avser sådana tillgångar som anges i 1–3.

13 kap.

5 §

Till inkomstslaget näringsverksamhet räknas också ett belopp som motsvarar kapitalvinsten när en fysisk person avyttrar en andel i ett svensk handelsbolag i de särskilda fall som anges i 51 kap.

Till inkomstslaget näringsverksamhet räknas också ett belopp som motsvarar kapitalvinsten när en fysisk person avyttrar en andel i ett *företag eller i ett* svensk handelsbolag i de särskilda fall som anges i *49 a kap. och* 51 kap.

49 a kap. Beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i företag i vissa fall

Innehåll

1 §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller om

- 1. en fysisk person direkt eller indirekt avyttrar en andel i ett företag, och*
- 2. andelen inte är en lagertillgång hos överlåtaren, och*
- 3. företaget har bedrivit rörelse under någon del av den tidsperiod som avses i 3 § 1 eller 2.*

2 §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte om bestämmelserna om beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag i 51 kap. skall tillämpas.

3 §

Bestämmelserna gäller bara om en inkråmsöverlåtelse har skett eller verksamheten till huvudsaklig del består av annan näringsverksamhet än rörelse under

1. kalenderåret före det år då andelen avyttras,

2. kalenderåret då andelen avyttras, eller

3. kalenderåret efter det år då andelarna avyttras.

Definitioner

4 §

Med företag avses i detta kapitel

- aktiebolag
- ekonomisk förening, och
- handelsbolag.

5 §

Med inkråmsöverlåtelse avses att den huvudsakliga delen av tillgångarna i ett företag avyttras.

**Inkomsten tas upp av
överbåtare**

6 §

Överbåtare skall ta upp ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen som överskott av aktiv näringsingsverksamhet.

Preliminär deklaration

7 §

Bestämmelserna i 6 § gäller inte om

1. företaget eller delågarna tar upp företags överskott eller underskott i en preliminär självdeklaration,

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

– företaget eller delågarna har betalat preliminärskatt på överskott som avses i 1.

Vid inkomstberäkningen enligt första stycket 1 skall inkomstberäkningen ske som om samtliga tillgångar avyttrats för marknadsvärdet vid tidpunkten för avyttringen av andelen. Avsättningar till periodiseringsfond, ersättningsfond och liknande fonder skall anses ha återförts.

Dispens

8 §

Riksskatteverket får medge undantag från bestämmelserna i 6 § om det finns särskilda skäl.

50 kap.**7 §**

Om en fysisk person avyttrar en andel i ett handelsbolag som, direkt eller indirekt, äger en andel som skulle ha varit en kvalificerad andel om den ägts direkt av den fysiska personen, gäller följande. Av den del av vinsten som motsvarar den sistnämnda andelens marknadsvärde i förhållande till ersättningen för andelen i handelsbolaget skall 50 procent tas upp i inkomstslaget tjänst.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 51 kap.

Första stycket tillämpas inte på sådana avyttringar som avses i 49 a och 51 kap.

8 §

I 51 kap. finns bestämmelser om att en fysisk person som avyttrar en andel i ett handelsbolag *till någon annan än en obegränsat skattskyldig fysisk person* i särskilda fall skall *ta upp ett belopp som motsvarar kapitalvinsten* i inkomstslaget näringsverksamhet.

I 49 a och 51 kap. finns bestämmelser om att en fysisk person som avyttrar en andel i ett handelsbolag i särskilda fall skall *beskattas för avyttringen* i inkomstslaget näringsverksamhet.

57 kap.**12 a §**

Bestämmelserna i 12 § gäller inte om ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen skall tas upp som överskott av aktiv näringsverksamhet enligt 49 a kap. 6 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på andelsavyttringar efter ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483) att det skall införas två nya paragrafer, 6 kap. 5 a § och 10 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

5 a §

F-skatt eller särskild A-skatt som har beräknats med ledning av en sådan preliminär deklaration som avses i 10 kap. 1 a § skall betalas senast den förfallodag som inträffar i månaden efter beslutsmånaden.

10 kap.

1 a §

Om 49 a kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas skall företaget lämna en preliminär självdeklaration inom 30 dagar efter att andelen avyttras.

Om det är en andel i ett handelsbolag som avyttras skall i stället den delägare som avyttrar andelen lämna en preliminär självdeklaration inom den i första stycket föreskrivna tiden. Handelsbolaget skall lämna de uppgifter som framgår av 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter som behövs för delägarens preliminära självde-

klARATION.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

2.3 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Härigenom föreskrivs att i fråga om taxeringslagen (1990:324) att 4 kap. 17 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

17 §¹

Eftertaxering får också ske

1. Vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. när kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1-4,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet.

Eftertaxering får också ske

1. Vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. när kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1-4,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet, *och*

5. när 49 a kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas.

¹ Senaste lydelse 1999:1261.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

3 Bakgrund

3.1 Riksskatteverkets framställning

Riksskatteverket har uppmärksammat att handeln med s.k. skalbolag har ökat kraftigt.

Med skalbolag avses vanligtvis ett företag som inte bedriver någon verksamhet. Dess tillgångar består i princip av likvida medel. Rörelsetillgångarna har i regel överförts till ett nybildat bolag med samma ägare. I skalbolagstransaktionen sätts priset på de obeskattade tillgångarna utifrån antagandet att skalbolaget inte skall betala bolagsskatten efter ägarövergången. Den beräknade bolagsskatten fördelas mellan köparen och säljaren. Priset för obeskattade vinstmedel ligger därför kring 85–90 procent av obeskattad vinst. Syftet med skalbolagstransaktionen är i första hand att eliminera det första ledet i dubbelbeskattningen, dvs. bolagsbeskattningen. Enligt Riksskatteverket är det framför allt två metoder som används för att eliminera förstaledsbeskattningen.

1. Ren plundring. Bolaget töms på likvida medel. S.k. målvakt är vanligt förekommande som ställföreträdare för bolaget.

2. Kostnadsposter – t.ex. avskrivningar av svårvärderade tillgångar – skapas för att eliminera den obeskattade vinsten.

Enligt Riksskatteverket har skalbolagsrevisioner i Stockholms län resulterat i taxeringshöjningar av skalbolagens intäkter med 600 miljoner kronor per år för åren 1996–1997. Mörkertalet är, enligt verkets uppfattning, förmodligen stort och endast en mycket liten del av den debiterade skatten leder till verkliga skatteintäkter för det allmänna. Bolagen är i regel tömda på sina tillgångar. Enligt Riksskatteverkets uppfattning saknas det för närvarande effektiv lagstiftning mot handel med skalbolag. Skattemyndigheten i Stockholms län har tagit fram ett förslag till sådan lagstiftning. Utgångspunkten för skattemyndighetens lagförslag är att säljaren av skalbolaget skall kunna krävas på den skatt som belöper sig på bolagets verksamhet per överlåtelsedagen. Enligt förslaget kommer detta endast i fråga i den mån bolaget inte har fullgjort sin betalningsskyldighet för den påförda skatten. Sammanfattningsvis

föreslås säljaren av andelarna i ett skalbolag beskattas i inkomstslaget kapital för ett belopp som motsvarar bolagets obeskattade inkomster vid tidpunkten för andelsavyttringen. De obeskattade inkomsterna antas som huvudregel uppgå till samma belopp som ersättningen.

Förslaget har remissbehandlats. Det råder stor enighet om att det finns ett behov av att komma till rätta med handeln med skalbolag, men uppfattningarna om hur man bör gå tillväga skiljer sig åt. De myndigheter som har erfarenhet av skalbolagshandel är i stort sett positiva till förslagets inriktning. Riksåklagaren anser t.ex. att det inte går att lösa problemet lagföringsvägen och då får man i stället slå undan benen för skalbolagshandeln genom åtgärder på skatterättens område. Andra, framför allt företrädare för näringslivet, är kritiska mot en lösning där beskattningsåtgärden riktas mot säljaren. Förslaget innebär enligt de remissinstanserna ett mer omfattande ansvar för ett bolags skulder än vad som följer av allmänna regler om ansvarsgenombrott. Man framhåller också att förslaget är inriktat på kriminella transaktioner och att det naturliga då är att sätta in motåtgärderna på straffrättens område.

3.2 Bolagsplundring

3.2.1 Riksåklagarens rapport

Riksåklagaren har på regeringens uppdrag översiktligt kartlagt problemställningar och möjliga åtgärder när det gäller att förbättra insatserna mot s.k. bolagsplundring. Uppdraget har redovisats i rapport 1996:1. I rapporten behandlas bl.a. plundring av skalbolag och/eller vinstbolag.

Ett gemensamt drag för olika former av bolagsplundring är enligt rapporten att gärningsmannen utnyttjar det regelsystem som bygger på att det ekonomiska ansvaret för juridiska personers rättshandlingar normalt inte drabbar ägaren eller ställföreträdaren.

Med skalbolag avses ett bolag där själva rörelsen (inkrämet) överläts separat, varefter endast likvida tillgångar återstår i bolaget (skalet). Med vinstbolag åsyftas bolag som därutöver innehåller obeskattade vinstmedel och latent skatteskulder. Beteckningen skalbolag brukar användas för båda fallen. Handel med skalbolag är inte olaglig i sig. Däremot är det enligt aktiebolagslagen (1975:1385), ABL, förbjudet att förvärva ett bolag med dess egna medel.

Försäljning av skalbolag förutsätter finansiering. Banker och finansinstitut har ofta finansierat köp av detta slag genom att lämna en kort kredit till köpeskillingen. Så snart köparen fått tillgång till bolaget och dess medel återbetalas lånet. Detta brukar kallas ”minutenlån” och kreditens innebörd är att bolaget köps med dess egna pengar (även om detta formellt döljs av lånet).

Det som kännetecknar bolagsplundringar är att de sker inom ramen för en juridisk person (vanligen aktiebolag) utan personligt ansvar. Ett aktiebolag företräds av sin styrelse. Ett vanligt problem vid bolagsplundring är emellertid att styrelse saknas och att det inte är möjligt att hitta någon som ansvarar för vad som händer i bolaget. Associationsformen i sig ger stora möjligheter att undgå både ekonomiskt och straffrättsligt ansvar.

Ett alternativ till att låta bolaget vara styrelselöst kan, för den som planerar att begå ekonomisk brottslighet, vara att sätta in en eller flera målvakter. En målvakt deltar inte i styrelsearbetet utan lånar enbart ut sitt namn. Härigenom kan de formella kraven i ABL uppfyllas. Målvakter rekryteras ofta bland socialt utslagna personer. Som regel har de inga tillgångar och är immuna mot ekonomiska sanktioner. I många fall är de också straffimmuna.

Generalfullmakter förekommer ofta i styrelselösa bolag. Enligt rapporten har styrelsen i dessa fall gett någon en mer eller mindre oinskränkt behörighet att företräda bolaget, varefter styrelseledmöterna avgått utan att bli ersatta av nya ledamöter. Innehavaren av generalfullmakten transporterar den ofta på annan. Resultatet blir att man kringgår ABL:s system för ledning av aktiebolag och det blir svårt att identifiera den som företagit handlingar i bolagets namn.

Strävar man efter att förebygga och förhindra bolagsplundring är det bl.a. viktigt att skapa regelsystem som i största möjliga utsträckning undanröjer grogrunden för sådana förfaranden. Missbruk leder inte bara till förluster för staten och enskilda utan också till att den fria konkurrensen sätts ur spel. Skattereglerna spelar en viktig roll. Ett sätt att minska grogrunden för bolagsplundring kan vara att genom ändrade skatteregler minska behovet av att laborera med skalbolag. Man kan också överväga att skärpa reglerna i samband med företagsöverlåtelser på så sätt att skatten på upparbetade vinstmedel skall betalas i samband med överlåtelsen. Tidigare ägare skulle också kunna göras solidariskt ansvarig för bristande betalning av skatter och avgifter som belöper sig på tiden före försäljningen av ett skalbolag.

I rapporten diskuteras och föreslås åtgärder för att komma till rätta med problemen med styrelselösa bolag och användningen av generalfullmakter. Åtgärderna avser vandelsprövning och kriminalisering av olovlig vinstutdelning.

3.2.2 Bulvanutredningen och Aktiebolagskommittén

Bulvanutredningen (Ju 1996:47) har haft till huvuduppgift att överväga åtgärder som kan förhindra eller försvåra att ekonomisk brottslighet begås med hjälp av bulvaner eller bulvanliknande arrangemang. Flera frågor som gäller olika slags missbruk av det associationsrättsliga systemet har behandlats.

I betänkandet *Bulvaner och annat* (SOU 1998:47) föreslår utredningen – i syfte att förbättra möjligheterna att ingripa mot bruket av målvakter och generalfullmakter – att det i aktiebolagslagen (1975:1385), ABL, införs en allmän lämplighetsregel för styrelseledamöter och verkställande direktörer och en föreskrift om att ett oinskränkt bemyndigande för andra än sådana bolagsföreträdare inte medför någon rätt att företräda bolaget förrän registrering har skett.

Vidare föreslås att det i lagen (1985:277) om vissa bulvanförhållanden införs generella, vitessanktionerade, bestämmelser som ger myndigheter vidgade möjligheter att utreda och kontrollera vem som utövar ledningen eller har ett väsentligt ekonomiskt intresse i ett företag. Det föreslås att lagen (1985:354) om förbud mot yrkesmässig rådgivning i vissa fall m.m. utvidgas till att omfatta allt slags yrkesmässigt biträde i juridiska och ekonomiska angelägenheter.

Vidare föreslås att det i lagen (1986:436) om näringsförbud införs en förbudsregel för den som ålagts näringsförbud att inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare eller en sådan juridisk person i vars styrelse han är förhindrad att ingå.

Utredningen har slutligen också föreslagit ändringar som berör bl.a. kreditupplysningslagen (1973:1173) av innebörd att kreditupplysningsföretag skall ges möjlighet att under vissa förhållanden förmedla uppgifter om lagakraftvunna domar och godkända strafförelägganden avseende ekonomisk brottslighet.

Förslagen har remissbehandlats och bereds för närvarande inom Justitiedepartementet. En proposition avses att lämnas under år 2000. I propositionen kommer flertalet av förslagen att behandlas. De förslag som rör missbruk av associationsrätten avses behandlas tillsammans med förslagen i Aktiebolagskommitténs (Ju 1990:08) betänkande *Likvidation av aktiebolag* (SOU 1999:36) i en proposition som också planeras lämnas under år 2000.

Aktiebolagskommittén har i det nyss nämnda betänkandet bl.a. tagit upp frågan om styrelselösa bolag. Kommittén konstaterar att det är tydligt att det skapar stora problem för bl.a. bolagets borgenärer om ett aktiebolag saknar en behörig styrelse som kan företräda bolaget. Kommittén har övervägt olika lösningar men funnit att övervägande skäl talar mot införande av nya bestämmelser på området. Betänkandet har

remissbehandlats och avsikten är att en proposition skall lämnas under år 2000. Aktiebolagskommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 2000. I slutbetänkandet kommer bl.a. frågan om ansvarsgenombrott att behandlas liksom frågan om aktieägarregister för andra bolag än avstämningsbolag.

3.2.3 Stopplagstiftning mot skalbolagshandel

Vid skattereformen togs stoppreglerna mot vinstbolagstransaktioner och interna aktieöverlåtelser bort. Vinstbolagsregeln fanns i 35 § 3 mom. sjunde stycket kommunalskattelagen (1928:370), KL, och innebar att hela köpeskillingen vid en aktieförsäljning som omfattades av reglerna skulle tas upp till beskattning. Bestämmelserna om interna aktieöverlåtelser fanns i 35 § 3 mom. åttonde stycket KL och innebar även de att hela köpeskillingen beskattades.

Reglernas syfte var bl.a. att förhindra att ett företag tömdes på vinstmedel och därefter drevs vidare av samma personer (jfr SOU 1989:33 s. 147 ff.). Särskilt vinstbolagsreglerna ansågs vara otillräckliga. Möjligheterna att kringgå vinstbolagsreglerna var talrika. När det gällde interna aktieöverlåtelser pekade utredningen om reformerad inkomstbeskattning på att det förekom en ganska omfattande dispensgivning och svårigheterna att upprätthålla en konsekvent praxis utan att möjliggöra visst kringgående av bestämmelserna. Utredningen anförde att med de föreslagna särskilda reglerna för beskattning av reavinster vid försäljning av aktier, andelar m.m. som härrör från fåmansföretag, den sänkta skatten på arbetsinkomster och de nya reglerna för företagsbeskattning blir inte skillnaden i skatteuttag mellan å ena sidan arbetsinkomster samt å andra sidan aktievinster tillräckligt stor för att skalbolagsaffärer skall vara lönsamma. Stopplagstiftningen borde därför avskaffas. Det föredragande statsrådet delade den bedömningen (prop. 1989/90:110, s. 472).

Lundinregeln i 24 kap. 18 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, riktar sig mot köparen. Den innebär att skattefrihet för utdelning inte föreligger om det inte är uppenbart att ägarföretaget genom förvärvet av aktierna fått en tillgång av verkligt och särskilt värde.

Lundintransaktioner

Svenska aktiebolag och ekonomiska föreningar är i stor utsträckning frikallade från skattskyldighet för utdelning på näringsbetingade aktier och andelar. Om inte utdelningsinkomsterna var skattefria skulle kedjebesattning av företagsinkomster uppkomma inom företagsgrupperr.

I 24 kap. 18 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, finns det en skatteflyktsbestämmelse som innebär att om ett företag förvärvar andelar i ett annat företag och det inte är uppenbart att förvärvaren får en tillgång av verkligt och särskilt värde kan skattefri utdelning inte lämnas så länge företaget inte har delat ut samtliga vinstmedel som fanns vid förvärvet av företaget. Bestämmelsen infördes år 1966 (prop. 1966:85, bet. 1966:BevU55, SFS 1966:724) och har sedan dess ändrats bara språkligt. Dess syfte var att förhindra s.k. Lundintransaktioner. Genom en sådan transaktion undveks dubbelbesattningens andra led. Detta uppnåddes genom att inkråmet, dvs. de reella tillgångarna, i ett bolag förvärvades av aktieägarna till marknadspris mot revers. Aktierna såldes därefter till ett annat bolag som betalade genom att överta säljarens betalningsansvar för reversskulden. Därefter delades vinsten ut skattefritt. Sedan likviderades bolaget. (Jfr regeringsrättens dom i Nordbäcksmålet, RÅ 1953 ref. 10.)

Med verkligt och särskilt värde menas i princip att det köpta bolaget skall innehålla tillgångar som kan användas i köparens verksamhet. Bolag som bara innehåller likvida tillgångar, dvs. skalbolag, faller således in under bestämmelsens tillämpningsområde.

Lagstiftningen mot Lundintransaktioner innehåller öven regler som begränsar rätten till nedskrivning av andelar som är lagertillgångar. De bestämmelserna finns i 17 kap. 8–12 §§ IL.

Vinstbolagstransaktioner

En vinstbolagstransaktion byggde på att ägaren av ett bolag som hade betydande obeskattade vinstmedel sålde aktierna sedan bolaget tömts på sina reella tillgångar. På så sätt kunde säljaren överföra vinstmedlen till sig själv och bli beskattad enligt de förmånligare realisationsvinstreglerna. I typfallet förelåg det inte någon avsikt från säljarens sida att överlåta själva rörelsen. Den hade före försäljningen av aktierna förts över till ett annat av säljaren ägt bolag. Vinstbolagets obeskattade vinst eliminerades på olika sätt av köparen.

Vinstbolagsbestämmelsen innebar i huvudsak att om den skattskyldige avyttrade aktier i ett bolag och det vid avyttringen fanns obeskattade vinstmedel i bolaget till följd av att större delen av dess tillgångar före avyttringen överlåtits på den skattskyldige eller annan fysisk eller juridisk person, räknades hela köpeskillingen som skattepliktig realisationsvinst. Sådana fall där bolagets tillgångar återköptes inom två år från överlåtelsestillfället omfattades också av bestämmelsen.

Beskattningsåtgärden riktades mot säljaren. Enligt det föredragande statsrådet var det naturligt (prop. 1972:93, s. 34), bl.a. med hänsyn till att de obeskattade vinstmedlen i bolaget kommit fram genom säljarens åtgärd att ta ut inkråmet och till att säljaren var den som hade överblick över bolagets ställning vid aktieöverlåtelsen. Vidare framhölls att lagstiftningens syfte var att hindra att de obeskattade vinstmedel, som var avsedda att elimineras, undgick beskattning.

Reglerna slopades vid 1990 års skattereform. Med de nya särskilda reglerna för beskattning av delägare i fåmansföretag (3:12-reglerna) ansågs det inte längre möjligt att få obehöriga skatteförmåner av det slag som stopplagstiftningen mot vinstbolagstransaktioner och interna aktieöverlåtelser avsåg att förhindra (prop. 1989/90:110, s. 472).

Interna aktieöverlåtelser

Med en intern aktieöverlåtelse menas överlåtelse av aktier i ett fåmansföretag (aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening) till ett annat av överlåtaren kontrollerat företag. Bestämmelser om interna aktieöverlåtelser infördes 1973 (prop.1973:207, bet. 1973:SkU76, SFS 1973:1057). Regleringen innebar sammanfattningsvis att när andelar i ett fåmansföretag överläts till ett annat fåmansföretag i vilket överlåtaren eller honom närstående person ägde andelar, skulle hela ersättningen beskattas. För att förhindra kringgåenden omfattade den skärpta kapitalvinstbeskattningen även de fall då säljaren eller honom närstående person inom två år efter försäljningen förvärvade andelar i det andra fåmansföretaget liksom de fall då aktiebolag, vari säljaren ägde aktier, inom två år efter försäljningen förvärvade större delen av tillgångarna i något av fåmansföretagen. Riksskatteverket hade möjlighet att ge dispens om andelarna hade sålts av organisatoriska eller liknande skäl.

Bestämmelserna om interna aktieöverlåtelser kan ses som ett komplement till lagstiftningen mot vinstbolagshandel och låneförbudet i aktiebolagslagen (jfr bet. SkU 1973:76).

Reglerna slopades vid 1990 års skattereform (jfr avsnittet om vinstbolagstransaktioner).

Särskilda regler då fysiska personer och dödsbon överlåter andelar i handelsbolag

Efter att 1990 års skattereform hade genomförts blev det vanligt att andelar i handelsbolag med tillhörande årsvinst överläts. På det sättet kunde inkomst av eget arbete omvandlas till kapitalinkomst. För att förhindra skattelindring genom sådana transaktioner infördes nya bestämmelser genom lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall, SHBL. Utgångspunkten för de särskilda reglerna är att den del av inkomsten från ett handelsbolag som utgör inkomst av näringsverksamhet för en delägare som är fysisk person eller dödsbo skall beskattas likvärdigt med andra inkomster av näringsverksamhet även om delägaren har avyttrat sin andel under räkenskapsåret. Bestämmelserna finns numera i 51 kap. IL.

Den danska stopplagstiftningen

I Danmark finns det sedan 1994 en stopplagstiftning mot skalbolagshandel. Bestämmelserna finns i 33 A § i selskabsskatteloven och innebär sammanfattningsvis att den som till överpris avyttrar ett skalbolag eller är rådgivare i en sådan affär ansvarar för bolagets skatteskulder vid överlåtelse tidpunkten. Bestämmelserna gäller såväl för fysiska personer (huvudaktieägaren) som i bolagssektorn ("koncernförbundne" bolag). I båda fallen förutsätts för reglernas tillämpning en ägarandel som motsvarar minst 10 procent av bolagets kapital. Ansvar för skatteskulderna är subsidiärt. Det avser både faktiska och latent skatteskulder samt avgifter. Ansvar är begränsat till ett belopp som motsvarar köpeskillingen för aktierna. Bestämmelserna tillämpas om överlåtelsen

1. avser aktier i ett företag där affärsverksamheten är obetydlig eller helt har upphört vid överlåtelse tidpunkten, och

2. har skett till överpris. Ett överpris föreligger om köpeskillingen för aktien klart överstiger bolagets mot aktien svarande substansvärde vid överlåtelse tidpunkten.

Därutöver krävs att överlåtaren och/eller rådgivaren visste eller borde ha vetat att överlåtelsen skedde till överpris. Det är möjligt att söka förhandsbesked om huruvida det finns förutsättningar att göra överlåtarens subsidiära betalningsansvar gällande. Ett sådant förhandsbesked kan förknippas med villkor.

4 Överväganden och förslag

Promemorians förslag: En stoppregel mot skalbolagshandel införs. Bestämmelsen riktar sig mot säljaren och innebär att ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen skall tas upp som överskott av aktiv näringsverksamhet. Riksskatteverket skall kunna medge undantag från bestämmelsen om det finns särskilda skäl. Bestämmelsen skall inte heller tillämpas om skalbolagets skatter är betalda.

Skälen för promemorians förslag

Behovet av en stoppregel

Enligt vad som framgår av Riksskatteverkets framställning så finns det en växande marknad för skalbolagshandel. Med skalbolag avses ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som inte längre bedriver någon verksamhet, inte har några rörelsetillgångar eller endast i begränsad omfattning har sådana tillgångar men i stället innehåller, i förhållande till tidigare verksamhet, oproportionerligt stora belopp i kassa och likvida tillgångar. Enligt framställningen ligger ersättningen för obeskattade vinstmedel i ett skalbolag på 85–90 procent av obeskattad vinst.

I samband med skattereformen avskaffades då gällande stoppregler mot vinstbolagstransaktioner och interna aktieöverlåtelser. Motivet var bl.a. att med de föreslagna särskilda reglerna för beskattning av reavinster (kapitalvinster) vid försäljning av andelar m.m som härrör från fåmansföretag, den sänkta skatten på arbetsinkomster och de nya reglerna för företagsbeskattning skulle inte skillnaden i skatteuttag mellan å ena sidan arbetsinkomster samt å andra sidan aktievinster bli tillräckligt stor för att skalbolagshandel skall vara lönsamt. Enligt Riksskatteverket har emellertid handeln med skalbolag efterhand på nytt tagit fart. Omfattningen synes i första hand styras av den allmänna ekonomiska konjunkturen

Det huvudsakliga motivet för att genomföra en skalbolagsaffär torde för säljarens del ofta vara att omvandla förvärvsinkomster till lägre beskattade kapitalinkomster. Någon avsikt från säljarens sida att överlåta rörelsen har i det övervägande antalet fall inte funnits. Den har i allmänhet, före avyttringen av andelarna, tagits ut ur bolaget och förts över till ett annat av säljaren ägt bolag. Vid remissbehandlingen av Riksskatteverkets framställning har det gjorts gällande att det finns ett legitimt behov på marknaden av handel med skalbolag. Det sägs vara den enda ekonomiska möjligheten att genomföra ett generationsskifte eller att lösa ut en delägare. Det hävdas också att företag med stora forsknings- och utvecklingsutgifter finansieras med hjälp av skalbolag. Inslaget av kriminella aktörer på köparsidan är emellertid betydande och det har vuxit fram en marknad för skalbolagshandel där priset på de obeskattade vinstmedlen bestäms utifrån antagandet att bolagsskatten inte skall betalas efter ägarövergången. Det är uppenbart att nu gällande lagstiftning inte är tillräcklig och att det behövs åtgärder för att komma till rätta med missförhållandena. Systematiska skatteundandraganden av den här karaktären kan inte accepteras. Det är inte minst med hänsyn till den allmänna skattemoralen viktigt med ett lagstiftningsingripande. Vid remissbehandlingen av RSV:s förslag har det också rått stor enighet om att det finns ett behov av att komma till rätta med handeln med skalbolag. De myndigheter som har erfarenhet av skalbolagshandeln är i stort sett positiva till förslagens inriktning. Uppfattningen är att det inte går att lösa problemet lagföringsvägen och att man i stället genom åtgärder på skatterättens område skall minska intresset för oseriös skalbolagshandel. Andra, framför allt företrädare för näringslivet framhåller att förslaget är inriktat på kriminella transaktioner och anser att motåtgärderna bör sättas in på det området.

Såsom redovisats ovan har såväl Bulvanutredningen som Aktiebolagskommittén lämnat en rad förslag som är av intresse i det här sammanhanget. Förslagen, som bl.a. syftar till att försvåra ekonomisk brottslighet genom missbruk av det associationsrättsliga regelsystemet, bereds nu inom Justitiedepartementet. Om förslagen genomförs kan de givetvis bidra till att försvåra skalbolagshandel. De är emellertid inte tillräckliga. Regelsystemet i sin helhet måste vara utformat på ett sådant sätt att förutsättningarna för skatteundandraganden av det här slaget i möjligaste mån undanröjs. Det är därför nödvändigt att införa regler även på skatterättens område.

Stoppregeln bör rikta sig mot säljaren

Det typiska skalbolagets likvida tillgångar finns till följd av en inkråmsöverlåtelse eller på grund av ägarens egna arbetsinsatser. Skalbolagstransaktionen motiveras i båda fallen av ägarens intresse av att förvandla förvärvsinkomster till lägre beskattade kapitalinkomster. Vill man minska grogrunden för skalbolagshandel och åstadkomma en effektiv stoppregel är det därför naturligt att rikta beskattningsåtgärden mot säljaren. Den lösningen valdes i vinstbolagsregeln och i bestämmelsen om interna aktieöverlåtelser. Valet innebär inte att regler om ansvarsgenombrott införs.

Skalbolag

De företag som är av intresse på skalbolagsmarknaden kännetecknas av att de till huvudsaklig del innehåller kontanta medel och andra lättrealiserade tillgångar. Dessa tillgångar kan, som nämnts ovan, ha uppkommit på grund av en inkråmsöverlåtelse eller genom ägarens egna arbetsinsatser. Någon avsikt att sälja rörelsen har det övervägande antalet fall inte funnits. Den har i normalfallet förts över till ett nytt bolag innan andelarna avyttras. Finns det rörelsetillgångar är det endast i begränsad omfattning. Skalbolagsdefinitionen bör utgå från dessa kännetecken. Det är också vad Riksskatteverket föreslår. Enligt verkets förslag skall stoppregeln riktas mot avyttring av företag som uppfyller endera eller båda av följande kriterier.

1. Företaget har överlåtit den huvudsakliga delen av sina reelltillgångar under en period som omfattar året före det år då andelen avyttrades, aktieavyttringsåret och det följande året (inkråmsöverlåtelse).

2. Den huvudsakliga delen av företagets tillgångar består vid tidpunkten för aktieavyttringen av likvida medel och liknande tillgångar (ingen inkråmsöverlåtelse).

Regeln bör utformas med utgångspunkt i Riksskatteverkets förslag.

Vid remissbehandlingen av förslaget har man bl.a. invänt att den första punkten är utformad på ett sådant sätt att en säljare av ett vanligt rörelsedrivande företag kan komma att drabbas av en extra skattebelastning i efterhand på grund av att köparen av bolaget väljer att sälja ut bolagets tillgångar. Det är visserligen riktigt att den konsekvensen kan uppstå. Regeln måste emellertid utformas på det sättet för att undvika kringgåenden. Ett sätt att komma runt bestämmelsen är att tillgångarna får ingå i avyttringen och därefter återköps av säljaren.

För det fall köparen haft affärsmässiga skäl, t.ex. en konjunkturbedgång, bör inte avvecklingen av verksamheten anses utgöra en inkrämsöverlåtelse. I sådana situationer bör Riksskatteverket kunna ge dispens (se nedan). Inte heller normal varuförsäljning bör leda till att bestämmelserna slår till. Här kan den praxis som utvecklats i anslutning till vinstbolagsbestämmelsen vara till ledning.

Med "huvudsaklig del" avses cirka 75 procent (jfr prop. 1999/2000:2, Del 1, s. 504). Har en så stor del av de reella rörelsetillgångarna avyttrats under den angivna perioden är det alltså fråga om en inkrämsöverlåtelse.

Om företaget tillförs ny verksamhet i samband med överlåtelsen kan bestämmelsen komma att sättas ur spel. Är verksamheten seriös är det givetvis inte något problem. Det kan emellertid vara fråga om rena kringgåenden där verksamheten i fråga består av tillgångar av tillfällig karaktär, t.ex. matlager. Sådana kringgåenden är närmast av skatteflyktskaraktär och kan inte accepteras. Det är här inte fråga om reella rörelsetillgångar. Lagen (1995:575) om skatteflykt kan vara tillämplig i sådana situationer.

När det gäller förslaget andra punkt – bolag som innehåller lättrealiserade tillgångar – bör definitionen anknyta till inkomstskattelagens rörelsebegrepp. Enligt 2 kap. 24 § IL avses med rörelse annan näringsverksamhet än innehav av kontanta medel, värdepapper eller liknande tillgångar. Likvida tillgångar som innehas som ett led i rörelsen räknas dock till denna. Det är alltså bara tillgångar som kan kopplas till och är av värde för den bedrivna verksamheten som räknas bort vid jämförelsen.

Skalbolagstransaktion

Med skalbolagstransaktion avses att en fysisk persons avyttrar andelar i ett skalbolag. Avser andelsavyttringen ett moderföretag i en koncern skall även de i koncernen ingående dotterföretagens obeskattade inkomster beaktas i den mån dotterföretagen är skattskyldiga i Sverige. Den obeskattade inkomsten skall därvid beräknas som om det var andelen i dotterföretaget som avyttrades.

För aktiebolag och ekonomiska föreningar är andelsinnehav i skalbolag i regel näringsbetingade (jfr 24 kap. 16 § IL). Enligt gällande rätt beskattas kapitalvinster vid avyttring av näringsbetingade andelar hos företagen i fråga och pengarna finns kvar i bolagssektorn. Det framstår därför som omotiverat att låta sådana företags andelsavyttringar omfattas av regelsystemet. Inte heller handelsbolags avyttringar bör träffas av den särskilda beskattningsåtgärden. Även om

handelsbolaget inte självt beskattas för inkomsten är systemet utformat på ett sådant sätt att förhållandena är likvärdiga. Samma bedömning bör därför göras beträffande andelsavyttringar som görs av handelsbolag.

Beskattningskonsekvensen

Överlåtaren skall ta upp ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen som överskott av aktiv. Någon kapitalvinstbeskattning skall inte ske därutöver. Beskattningsåtgärden får anses vara tillräcklig.

Skatten är betald

Det finns inte någon anledning att rikta beskattningsåtgärder mot säljaren om denne har sett till att skalbolaget har betalat de fastställda och latent skatter som belöper sig på bolaget vid avyttringstidpunkten. Ett undantag från bestämmelserna om beskattning av skalbolagstransaktioner bör således införas för det fall bolaget har betalat de angivna skatterna. En liknande lösning valdes när lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall infördes (numera 51 kap. IL). Enligt huvudregeln i 51 kap. 3 § IL skall ett belopp som motsvarar kapitalvinsten på grund av avyttringen av en andel i ett svenskt handelsbolag tas upp hos överlåtaren som överskott av aktiv näringsverksamhet från handelsbolaget. Alternativt får överlåtaren ta upp inkomst som belöper sig på handelsbolaget på tiden före avyttringen eller tillträdesdagen.

Regeln om att bolaget skall beskattas för de fram till avyttringstillfället uppkomna vinsterna bör endast tillämpas på begäran av den skattskyldige. En preliminär självdeklaration skall i ett sådant fall fogas till ansökningen. I självdeklarationen skall obeskattade reserver återföras. Med obeskattade reserver avses periodiseringsfonder, ersättningsfonder och liknande fonder samt överavskrivningar. Till grund för inkomstberäkningen skall ett särskilt bokslut upprättas. Från det skall man kunna inhämta de uppgifter till ledning för taxering som avses i 2 kap. 19 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, LSK.

Företagets inkomst bör även – såsom föreslagits av Riksskatteverket – anses vara obeskattad i den mån den debiterade slutliga inkomstskatt som belöper sig på inkomsten inte har förfallit till betalning, dvs. den slutliga inkomstskatt som belöper sig på inkomsten inte har registrerats

på företagets skattekonto. Det innebär att utöver det löpande årets inkomst även inkomst som hänför sig till det beskattningsår som föregår avyttringsåret kan vara obeskattad. Betalar företaget eller, i förekommande fall, delägarna, in den beräknade preliminärskatten skall inte någon beskattningsåtgärd riktas mot säljaren. Avdrag skall göras för den inbetalade preliminärskatt som belöper sig på den obeskattade inkomsten.

Dispens

Vid remissbehandlingen av Riksskatteverkets framställning har det gjorts gällande att det finns ett legitimt behov av att kunna genomföra skalbolagstransaktioner. Behovet anses vara särskilt stort i samband med vissa typer av företagsomstruktureringar, nämligen vid generationsskiften och vid utlösen av en delägare. En skalbolagsaffär sägs också kunna ingå som finansiering av en seriös verksamhet. Det kan naturligtvis inte helt uteslutas att transaktionerna i vissa fall kan vara affärsmässigt motiverade och mot den bakgrunden bör Riksskatteverket få medge undantag från bestämmelserna om beskattning av skalbolagstransaktioner om det finns särskilda skäl. Verkets beslut skall kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

5 Författningskommentar

5.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

3 kap.

19 §

En hänvisning till 49 a kap. 6 § IL har införts i paragrafen.

13 kap.

5 §

En hänvisning till 49 a kap. IL har införts i paragrafen.

49 a kap.

1 §

Paragrafen inleder kapitlet och anger under vilka förutsättningar det skall tillämpas. Av *första punkten* framgår att en av förutsättningarna är att en fysisk person, direkt eller indirekt, avyttrar andelar i ett företag (jfr kommentaren till 4 §). Uttrycket ”indirekt” täcker in det fallet att ett moderföretag i en koncern avyttras. Andelen skall enligt *andra punkten* inte vara en lagertillgång hos överlåtaren. Av den *tredje punkten* framgår att bestämmelserna bara skall träffa avyttring av andelar i företag som bedrivit rörelse (jfr 2 kap. 24 §) under en viss tidsperiod (jfr 3 §). Bestämmelserna kan således inte tillämpas på vilande bolag.

2 §

I 51 kap. IL finns bestämmelser om beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet vid avyttring av andelar i svenska handelsbolag. Om de bestämmelserna skall tillämpas gäller inte de föreslagna reglerna i detta kapitel.

3 §

Av paragrafen framgår att bestämmelserna bara skall tillämpas om en inkrämsöverlåtelse har skett eller om företagets verksamhet till

huvudsaklig del består av annan näringsverksamhet än rörelse under en viss tidsperiod. Begreppet ”inkråmsöverlåtelse” förklaras närmare i kommentaren till 5 §. Uttrycket ”annan näringsverksamhet än rörelse” tar sikte på tjänsteföretag. Här har inte de obeskattade vinstmedlen uppkommit på grund av en inkraämsöverlåtelse utan genom ägaren egna arbetsinsatser. Har verksamhet bedrivits i ett sådant företag under den angivna tiden tillämpas reglerna.

Tidsperioden omfattar året före det år då andelarna avyttras, året då andelarna avyttras och året efter det år då andelarna avyttras.

Har tillgångar avyttrats efter andelsöverlåtelsen skall det i vissa fall som utvecklas närmare i avsnitt 4 under rubriken Skalbolag (s. 25) inte anses vara fråga om en inkraämsöverlåtelse.

4 §

Av paragrafen framgår att aktiebolag, ekonomiska föreningar och handelsbolag anses vara företag när bestämmelserna i kapitlet tillämpas.

5 §

I paragrafen ges en definition av begreppet inkraämsöverlåtelse. Har den huvudsakliga (cirka 75 procent) delen av de reella tillgångarna i ett företag avyttrats har en inkraämsöverlåtelse ägt rum.

Kringgåenden som består i att företaget tillförs ny verksamhet i samband med andelsavyttringen behandlas i avsnitt 4 under rubriken Skalbolag.

6 §

Beskattningskonsekvensen vid en andelsavyttring är att överlåtarens skall ta upp hela kapitalvinsten som överskott av aktiv näringsverksamhet. Detta gäller oavsett han varit verksam i bolaget eller inte. Bestämmelsen är en ren stoppregel.

7 §

Överlåtarens skall inte ta upp kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen om företaget eller, i förekommande fall, delägarna betalar skatten som belöper sig på företaget vid avyttringstidpunkten.

Enligt *punkt 1 gäller* för att bestämmelserna i 6 § inte skall tillämpas att företaget eller delägarna skall, enligt en ny bestämmelse i 10 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) ta upp överskott eller underskott i en preliminär självdeklaration. Avsättningar till periodiseringsfonder, ersättningsfonder och liknande fonder skall vid inkomstberäkningen anses vara återförda. Några fondavsättningar får givetvis inte göras i den preliminära självdeklarationen. Vid inkomstberäkningen antas att

alla tillgångar vid tidpunkten för andelsavyttringen har avyttras för en ersättning motsvarande marknadsvärdet.

Enligt *punkt 2* skall ett särskilt bokslut ligga till grund för beräkningen. Bokslutet skall vara utformat på ett sådant sätt att man kan utläsa de uppgifter till ledning för taxering som avses i 2 kap. 19 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. Av *punkt 2* framgår också att företaget eller delägarna skall ha betalat in den enligt första punkten beräknade preliminära skatten.

8 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att Riksskatteverket får medge undantag från beskattningsreglerna. En dispensregel behövs för att undvika att inte avsedda fall träffas av stoppregeln. Det kan t.ex. vara befogat att medge dispens vid vissa omstruktureringar av verksamheten. En sådan situation är t.ex. utlösen av en delägare eller det fallet att en delägare utan inflytande över företaget vill avveckla sitt andelsinnehav. Det kan också vara motiverat att medge dispens i samband med generationsskiften.

50 kap.

7 §

En hänvisning till 49 a kap. IL har införts i paragrafen.

8 §

En hänvisning till 49 a kap IL har införts. Övriga ändringar är redaktionella.

57 kap.

12 a §

I 57 kap. IL behandlar utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag. I kapitlets 12 § regleras hur stor del av en kapitalvinst som skall tas upp i inkomstslaget tjänst. Den bestämmelsen skall inte tillämpas om kapitalvinsten på grund av andelsavyttringen enligt 49 a kap 6 § skall tas upp som överskott av aktiv näringsverksamhet.

5.2 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

6 kap.

5 a §

I paragrafen som är ny anges när den i särskild ordning beräknad skatten senast skall vara betald.

10 kap.

1 a §

Paragrafen är ny. I *första stycket* anges att företaget måste lämna in en preliminär självdeklaration inom 30 dagar efter det att andelen har avyttrats om 49 a kap. 7 § IL skall tillämpas. Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats är det enligt *andra stycket* i stället delägaren som skall lämna en preliminär självdeklaration. Handelsbolaget skall lämna de uppgifter som framgår av 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

5.3 Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

4 kap.

17 §

Med stöd av den nya *femte* punkten är det möjligt att eftertaxera den som har avyttrat andelar i ett skalbolag i det fallet då det har skett en inkråmsöverlåtelse efter andelsavyttringen